

1890-08-11

þý £ ¬ » Å 1 3 ¾ - ± Å . 2 8 8

Library of Neapolis University Pafos

<http://hdl.handle.net/11728/10643>

Downloaded from HEPHAESTUS Repository, Neapolis University institutional repository

ΣΑΛΤΙ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ.

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΗΓΜΡΤΕΑ.

Ερ Κύπρο . . . . . σελίδια 8.
Ἐν τῷ ἔξωτερῳ . . . . . 10.

Ἐκδότης καὶ συντάκτης Σ. ΧΟΥΡΜΟΥΖΙΟΣ.

EDITOR S. ΗΟΥΡΜΟΥΖΙΟΣ.

Γραφείον καὶ τυπογραφείον «ΣΑΛΗΙΓΓΟΣ»

εβρ. BLONDEL φ. 5.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΕΙΣ καὶ ΔΙΑΤΡΙΒΑΙ

Καταχωρίζονται κατ' ἀποστόλῳ.

Τὰ μὴ θηριοτεսμένα γειτόνερχα δὲν ἐπιστρέφονται.

ΔΕΝ ΞΕΥΡΕΙ ΠΩΣ Ν' ΑΠΑΛΛΑΘΗΣΙ
ΤΗΝ ΟΔΗΓΟΥΜΕΝΗ ΗΜΕΙΣ.

(τηνέχεια)

§

Μυριάνις ἐλέγει καὶ ἄπαιδες ἔτι ἐπαναγμένοις ὅτι ἡ Κυβέρνησις καὶ κακήν ἔχουσα διάθεσιν ὑπὲρ τῶν Κυπρίων δὲν δυναται νὰ πάρῃ τι ὡς δεσμευμένας ἔγουστα τὰς γεῖσας ἔνεκα τῆς ἐτησίως καταβαλλούμενης μεγάλης δύσεως, τῆς ἐξαντλουστῆς τὸ ταμεῖον. Τοῦτο εἶναι ἀληθές· ἀλλ' ἐπίσης ἀληθές εἶναι ὅτι πρὸς ἄπαιδες ἀποληπτὴν ἀπὸ τῆς τοικύτης κατατρεπτικῆς ὑπογρεώσεως οὐδεμίαν διείσει θελησινή· Κυβέρνησις, τοῦτο δὲ διότι ἡ Κυβέρνησις εὑρε πρόγειον τὸ μετον τοῦ νὰ καταβάλλῃ ἐκ τοῦ ψυχαντίου τῶν Κυπρίων τὸν τόκον γρέους, διπέρ ἐπεβάρυνε· αὐτὴν ὡς ἐγγυήτριαν. Ιδοὺ ποῦ ἀποδίδεται ἡ τοσάντη ἀκαμψία τῆς Ἀγγλικῆς Κυβέρνησεως πρὸ τοῦ τοιούτου διλέθου τῶν Κυπρίων. Ιδοὺ ποῦ ἔγκειται, πόθεν πηγάδει καὶ πέριξ τίνος περιστρέφεται τὸ παράπονον τῶν Κυπρίων. Όλως ἀδίκως παρανόμως καὶ ἐν αγνοίᾳ τῶν ἐδεσμεύθησαν οἱ Κύπριοι δὲν ἀνοστού ἐγγράφου, πτωγῇ αὐτοῖς, ὡς δεύτεροι ἐγγυήτριαι τῆς πλουσίας ἐγγυητρίας, ἵνα καταβάλλωσιν αὐτοῖς ποτὸν, διπέρ ἐπεβάρυνε νομίμως καὶ δικαιῶς ἀλλού. Διωρισθησαν οἱ Κύπριοι νὰ εξάγωσι τα κάστανα ἐκ τῆς πυρᾶς γάριν ἀλλων.

Ἔνες ἀληθές ὅτι τὴν Τουρκικὴν αὐτοκρατορίαν ἐπιβαρύνουσι πολλὰ γρέν καὶ ὅτι ἐθετπίσθη ὑπὸ τῶν φίλα αὐτῇ φρονουσῶν Δυνάμεων νὰ δέχηται καὶ μέρος τοῦ γρέους πᾶσα γάρια ἀποσπωμένη αὐτῆς, ἀλλ' ίδού ὅτι ἡ Κύπρος μὴ ἀποσπασθεῖσα καθ' ὀλοκληρίαν τῆς τουρκικῆς αὐτοκρατορίας καὶ ὑπὸ βαρὺν ζυγὸν εἰσέτι διατελοῦσσα, ὑπεξερύθη τῇ σιδηρᾷ θελήσει τῆς ἀγγλικῆς Κυβέρνησεως νὰ καταβάλλῃ λίαν δυστανάλογον μέρος τοῦ γρέους, διότι ἐτύγενε ἐγγράφησιν τὴν ἐγγυήτριαν, ἐν, ἀλλαὶ γάραι ἀποσπασθεῖσαι πραγματικῶς, καὶ τῆς ἀπελευθερώσεως ἡ τῆς ἀνεξχρησίας τυγχοῦσαι, ἐπὶ ψήλῃ μόνον δινόματι ἐδέγκησαν μέρος τοῦ γρέους, γάρις πρόγματι νὰ καταβάλλωσιν οὐδεν.

Τικ τῶν ὑστέρων ἀπεδείχθη ὅτι ἡ Ἀγγλία, κατέλαβε τὴν νῆσον οὐχὶ δὲν ἀλλον τινὰ σκοπὸν εἰμι μόνον καὶ μόνον διὰ νὰ ἐξασφαλίσῃ τὸ ποσὸν διπέρ κατ' ἔτος ἡτο

ὑπόγρεως νὰ καταβάλλῃ αὐτῇ, ἀπέναντι τοῦ ὑπὸ αὐτῆς ἡγγυητηρέου γρέους τῆς Πύλης, ἢ τοῦ πλείστου μέρους τούτου τούτης, καὶ νὰ γρηγοριοποιήσῃ τὴν νῆσον ἐν ἐποχαῖς στρατιωτικῶν ἐνέργειῶν της. Μή τοῦτο καὶ μόνον ἀποδέπει ἀπὸ ἀρχῆς μέχρι σήμερον, πᾶσα ἐνέργεια, πᾶσα σκέψη, πᾶσα πολιτική της. Δὲν ἔκαμε κατογήν, δὲν προσεπορίσατο ἀποικιαν νέαν σὶς τὰς κτήσεις τῆς ἡ Αγγλία, ἀλλ' ἀπίλως ἐδέξατο τὴν διαχείρισιν τῆς νῆσου καὶ οὐδὲν πήσον. Φυσικῷ τῷ λόγῳ μόνη προσπάθειά της περιστρέφεται σὶς τοῦτο καὶ μόνον, τὸ πῶς νὰ κατορθωθῇ νὰ ἐξάγηται ἀκέραιον τὸ ἀπέναντι τοῦ γρέους καταβάλλομενον ποσόν. Μπειδὴ δὲ τὸ ποσὸν τοῦτο εἶναι λίαν ὑπέρογκον καὶ λίαν δυσανάλογον ὡς προς τὰ εἰσαδήματα τῆς νῆσου, δι' ὃ καὶ δὲν κατορθοῦσαν ἡ ἀκέραιος ἐξοικονόμησις του μ' ὅλην τὴν καταθλιπτικὴν φορολογίαν, καὶ ἐπειδὴ οἱ μισθοί τῶν Ἀγγλῶν ὑπαλλήλων δὲν δύνανται νὰ ἐλαττωθῶσιν εἰς βαθὺδον ἀσυμβίβαστον πρὸς τὰς γενικὰς μισθοδοσίας τῶν λοιπῶν ὑπαλλήλων τοῦ κράτους, αἱ οἰκονομολογικαὶ προσβλέψεις τῆς Κυβέρνησεως ἐστράφησαν κατὰ πάσης ἀλλης δαπάνης ἐν τῇ νήσῳ. Ἐλάγιστον περὸν εἰς δημόσια ἐργασίατο τὸ δυνατὸν μικρὸν ποσὸν διὰ τὴν παιδείαν μίκριστον πρὸς ὑπεράσπισιν τῆς ζωῆς καὶ περιουσίας οὐδὲν πρὸς ὑποστήριξιν γεωργίας καὶ βιομηχανίας. Ιδοὺ ἡ βάσις καὶ τὸ πρόγραμμα τῆς Κυβέρνησεως ἐν τῇ διαχείρισει τῆς νῆσου· κατὰ πόσον δὲν εἶναι δικαία τοιαύτη πολιτική καὶ κατὰ πόσον ἐντιμος τοιαύτη διαχείρισις, ἀλλοι ἀς ἀποφανθῶσιν.

Μία λοιπὸν τοιαύτη κατάστασις πραγμάτων, ἀν δὲν ἐμβάλλῃ εἰς μερίμνας καὶ ἐπαναρθωτικὰς σκέψεις τὴν διαχείριστικὴν κυβέρνησίν μας, ἐμβάλλει δύμας εἰς τρόμον καὶ ἀπελπιστικοὺς ὑπολογισμοὺς τὸν δυστυχῆ τῆς νῆσου λαὸν, διτις οὐδεμίαν ἀκτῖνα εύτυχίας διορᾶ ἐν τῷ ζοφερῷ τούτῳ λαβυρίνθῳ τῆς δυστυχίας, μὲ μιαν τοιαύτην καὶ ὑπὸ τοιούτους ὄρους ἐνεργουμένην διαχείρισιν. Ἐκρουσσεν ὅλας τὰς θύρας ἀς ἥλπιζεν εὐανοίκτους· ἐτάνυσεν ὅλας τὰς ἀσθενεῖς δυνάμεις του καὶ ἐποιήσατο πᾶν ἔννομον πήδημα· ἐτέντωσεν ὅλους τοὺς πνεύμονάς του καὶ ἐφρηξε κραυγὴν ἀγανακτησεως, κραυγὴν θλιβερὰν καὶ ἀπελπιστικὴν, δυναμένην νὰ μαλαζῃ καὶ

τὴν σκληρότεραν καρδίαν· εἰς μάτην. Οὐδεμία θύρα ἡνοίγθη, οὐδὲν πήδημα ἔφερεν εἰς φῶς, οὐδὲμία καρδία. συνεκινηθῆ. Καὶ ὡς ἄλλος περιούσιος τοῦ Κυρίου λαὸς, διτις ἐγκαταλείψας τὴν ὁδὸν τοῦ Κυρίου καὶ ἀσεβήσας εἰς αὐτὸν, ἐκάθητο καὶ ἐθρήνει τῆς ιερᾶς του πάλεως τὴν ἐρήμωσιν, ἐκαθέσθη καὶ ὁ ταπεινός καὶ ἥσυγος τῆς Κύπρου λαὸς ἐπὶ τὰ ἐρείπια τῆς παλαιᾶς του δόξης καὶ ἀκυῆς καὶ, τὴν ἀπαισιαν κραυγὴν τῆς γλαυκὸς ἀνωθέν του ἀκούων, θρηνεῖ ἀπαργορήτως τὴν παρελθοῦσαν εὐτυχίαν του καὶ τὴν ἐπὶ θύραις διαστοχίαν του, ἀγνοῶν τὸ πταῖσμά του, ἀγνοῶν τὸ αἴτιον τῆς καταδίκης του· καὶ τοσούτῳ πικρότερον θρηνεῖ, δσσω ἀκούει τὰς πρόδους καὶ εύτυχίας ἀλλων, ἥτον ταπεινῶν καὶ μᾶλλον ταραχοποιῶν λαῶν, καὶ τὰς ὑπὲρ αὐτῶν μερίμνας καὶ κραυγὰς αὐτῶν ἐκείνων, τῶν ὑπαιτίων τῆς παρούσης ἐλεεινῆς καταστάσεως του.

(ἀκολουθεῖ).

ΠΕΡΙ ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΗΣ ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ
ΤΗΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ ΚΑΡΔΙΑΣ, ΩΣ ΤΟΥ ΚΥΡΙΩΤΑΤΟΥ
ΜΕΣΟΥ ΠΡΟΣ ΘΕΡΑΠΕΙΑΝ ΤΗΣ ΠΑΡ' ΉΜΙΝ
ΠΑΡΑΤΗΡΟΥΜΕΝΗΣ ΗΘΙΚΗΣ ΚΑΧΕΞΙΑΣ.

(Ἐκ τῆς «Ἀναπλάσεως»).

Γ'

Πρὸς θεραπείαν λοιπὸν τῶν κακῶν ἐχόντων προτείνω τὰ ἔξι, ἀναφερόμενα εἰς τὸ καθήκον τῶν τε γονέων, τῶν διδάσκαλών, τῶν ἱερέων, καὶ τῶν ἀρχόντων, τῶν τεττάρων παιδαριών πελαγῶν καὶ μεταπλασίας.

A.) Νὰ προτραπῶσιν οἱ γονεῖς νὰ δίδωσιν εἰς τὰ τέκνα των λίαν ἐνωρίς θρησκευτικὴν ἀνατροφήν· νὰ ἐμπνέωσιν εἰς τὰς εἰσέτει τρυφεράς αὐτῶν καρδίας τὴν ἀγάπην καὶ τὸν φόβον τοῦ Θεοῦ· νὰ μὴ ἐπιτρέπωσιν εἰς αὐτὰ νὰ δρκίωνται ἐπ' οὐδὲν λόγῳ· νὰ ἀπαγορεύωσιν αὐτηράπως πάσαν ἀνευλαβῆ περὶ τοῦ Θεοῦ ἔκφρασιν· νὰ μὴ δρίνωσιν αὐτὰ νὰ ἀπτωνται τροφῆς πρὶν ἢ εὐχαριστησαν τὸν ταύτης δοτῆρα, μηδὲν ν' ἀπέρχωνται πρὸς ὅπνον, ποὺν ἢ προσευχήθωσι πρὸς τὸν ἐπαγρυπούσαντα ὑπὲρ τῆς ήμετέρας σωτηρίας· νὰ φοιτῶσι τακτικῶς μετὰ τῶν ἐσωτῶν τέκνων εἰς τοὺς λεόντες ναούς, ἔνθα ἡ θέσα τῶν τερών ἀντικεμένων, ἢ ἀκρόσοις τῶν τερών μελωδιῶν καὶ τοῦ θεοῦ κηρύγματος· διεγέρουσιν ἐν τῇ φυχῇ τερά την συστοιχίαν, ἀπέρ εἰναι τὰ ἴσχυρότερα ἐλαττήρια πρὸς ἐκτέλεσιν ἀγαθῶν ἔργων. Εάν δὲν ἀναρθῇ ἐν τῇ μητρὶ ἡμετέρᾳ δὲ θρησκευτικὸς παινθῆρος εἴναι ἀδύνατον γάλαν δόσκολον νὰ ἀκαρθῇ κατόπιν.

B.) Νὰ προτραπῶσιν οἱ διδάσκαλοι νὰ μὴ ἀποβλέπωσι μόνον εἰς τὴν ἀνάπτυξην τῆς τῶν παιδῶν διανοίας, ἀλλὰ καὶ εἰς τὴν χριστιανικὴν μάρφωσιν τῆς τούτων καρδίας. Ο καλὸς διδάσκαλος οὐ μόνον διὰ τῶν θρησκευτικῶν μαθημάτων, ἀλλὰ καὶ διὰ τῶν λοιπῶν δύναται ν' ἀνοφώσῃ τὸν νοῦν τοῦ μαθητοῦ εἰς τὴν ἔννοιαν τοῦ Θεοῦ, καὶ νὰ διστρέψῃ ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ τὴν πρὸς αὐτὸν ἀγάπην καὶ τὴν εἰς τὸ θεῖον

θελημα ὑπακοήν. Ἀπαντα τὸ ἐν τοῖς σχολείοις διδα-
σκόμενα μαθήματα περιέχουσιν ἄφειον οὐλην πρὸς
ὑρηκευτικὴν διάπλασιν τῆς τῶν νέων παρδίας. Ὁμοί-
ως πρέπει νὰ ὑποχρεωθῶτιν οἱ δημοδιδάσκαλοι νὰ τη-
ρῶσιν αὐτηγράφως καὶ ἀπαρεγκλίτως τὰς εἰς ἀγρηστίαν,
διυτυχῶς, ὑποτετούτας νομοθετικάς διατάξεις, καθ' ᾧ:

„ά. Ἀπαντες οὐ δημοδιάσκαλοι, δημόσιοι τε καὶ
» ἴδιωτικοὶ ἀμφοτέροι τοῦ φύλου, μετὰ μετριμέριαν ἐ-
» κάστον Σαββάτοις ὑψεῖλουσιν ὑ ἀναγνώσκωτι καὶ ἐρ-
» μηνεύωσι τῆς ἐπιούσης Κυριακῆς τὸ Εἰναγγέλιον ἐ-
» ἑηγητικῶς πρὸς τοὺς διαιθρίσκους τῶν μαθητῶν ἐκ
» τῶν Κυριακοδρομίων τοῦ Ν. Θεοτόκη.

„β'. Νὰ συνοδεύωσιν αὐτὸν τοὺς μαθητάς των κα-
» τὰ χορείας ὑπὸ κοσμήτορας εἰς τὸν ἐπερινὸν τοῦ
» Σαββάτου καὶ εἰς τὴν θείαν λειτουργίαν τῆς ἐπισκόψης
» Κυριακῆς κ. τ. λ.

„γ'. Μετὰ τὴν θείαν λειτουργίαν, ἐπανελθόντων τῶν
» μαθητῶν εἰς τὸ Διδακτήριον, νὰ γίνηται πρὸς αὐτοὺς
» ἐκ τῶν ιδίων Κυριακοδρομίων ἡ ἥμικη ἀνάπτυξις με-
» τὰ τῆς ἀνηκούσης ἐπιτόμου ἐπαναλήψεως τοῦ ἀνα-
» γνωσθέντος Εὐαγγελίου κτλ.» (Πρβλ. Θεσμολόγ. Βεν-
θίλου, τόμ. Α', σελ. 155, 156, 158). Ήσον ἡ τοι-
αυτὴ πρᾶξις τοῦ διδασκάλου συντελεῖ εἰς τὸ νὰ ἔσοι-
κειώσῃ τὴν παῖδα πρὸς τὸν ἐκκλησιαστικὸν βίον καὶ
παταρτίσῃ αὐτὸν εἰς τὴν εὐσέβειαν, τὴν παράγουσαν κα-
ὶ λὰ ἔργα, δὲν χργίζει, νομίζω, ἀποδείξεως.

Ι'.) Νὰ προτραπῶσιν οἱ Ἱερεῖς ὅπως οὐ μόνον
ἱερουργῶσιν εὐπρεπῶς καὶ κοσμίως, ἀλλὰ καὶ ὅπως
κηρύξτωσι συνεχῶς τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ, καὶ δὴ εἰς
γῆδοςσαν καταληπτήν εἰς τὸν λαόν. Τὰ δὲ ἀντικείμε-
να τῆς ἑαυτῶν ὄμιλίας πρέπει νὰ ἥγαινοι οὐχὶ θεωρίαι
ἀκατάλγητοι καὶ δόγματα μιστηριώδη, ἀλλὰ τὰ ἐπι-
πολάζοντα ἐν τῇ πολιτείᾳ κοινωνικὰ ἔλαττώματα καὶ
ἡ ὑπόδειξις τῆς τούτων θεραπείας. Όμοιώς πρέπει νὰ
προτραπῶσιν οἱ Ἱερεῖς ὅπως ἐν τῇ ἐξομολογήσει προς-
έχωσι μᾶλλον εἰς τὴν ἀνίχνευσιν τῶν ἔλαχυνότων τὴν
καρδίαν τοῦ ἐξομολογουμένου παθῶν ἢ εἰς τὴν ἀνίχνευ-
σιν τοῦ περιεχομένου ἐν τῷ σομάχῳ αὐτῶν ὑλικοῦ, ἐν-
θυμοδύενοι διὰ οὐ τὰ εἰσερχόμενα εἰς τὸν σόμαχον
βλάπτουσι τὸν ἀνθρώπον, ἀλλὰ τὰ εἰσερχόμενα ἐκ τῆς
καρδίας αὐτοῦ, οἷον οἱ πονηροὶ διαλογισμοὶ, αἱ ἔχθραι
καὶ τὰ μίση, αἱ φευδολογίαι καὶ συκοφαντίαι, καὶ ἀ-
πας δὲ λοιπὸς τῆς κακίας ὅμρφετός. Οἱ ἐξομολογοῦν-
τες, ἐπειδὴν κατορθώσωσι ἐν ἀνέρωσι τὰ ἐπικρατοῦντα ἐν
τῇ ψυχῇ τοῦ ἐξομολογουμένου ἔλαττώματα, διφεύλουσι νὰ
ὑποδεικνύωσι τὰ κατάλληλα πρὸς ἔρσιν αὐτῶν φόρμα-
κα. Όμοιώς πρέπει νὰ προτραπῶσιν οἱ Ἱερεῖς ὅπως ἐν
ῳδησμέναις ἕρταις περισυνάγωσι τὰ παιδία τῆς ἐνόριας
εἰς τὸν Ἱερὸν ναὸν καὶ ἐκεῖ ἐγώπιον τῶν Ἱερῶν εἰκόνων
καὶ τῶν λοιπῶν Ἱερῶν ἀντικείμενων ἐνσπείρωσιν εἰς τὰς
τρυφερὰς αὐτῶν καρδίας τὸν φόβον τοῦ Θεοῦ καὶ τὴν
πρὸς αὐτὸν καὶ τὸν πληρότον ἀγάπην διὰ καταλλήλου
διδασκαλίας.

Αλλ' δημως ίνα γίνη η θρησκευτική μόρφωσις δημοσίευση πρέπει, εχόμενη χρείαν καλῶν γονέων, καλῶν διδασκάλων και καλῶν ιερέων. Οι δὲ καλοὶ γονεῖς, καλοὶ διδασκάλοι και καλοὶ ιερεῖς δὲν φύουνται δίκηη μυκήτων ἀλλὰ παρακενάζονται ἐν καλοῖς σχολείοις. Πρώτη ἄρα ἀνάγκη παρίσταται νὰ βελτιώσωμεν ἐπὶ τὸ σκηνικόν τὰ σχολεῖα, ἐν οἷς διαπλάσσονται οἱ μέλλοντες νὰ διαπλάσωσι τὴν κοινωνίαν. Κάθ' οσον δ' ἀφορᾷ τοὺς διδασκάλους και ιερεῖς, δὲν ἀρκεῖ νὰ μορφώσωμεν αὐτοὺς, ἀλλὰ προσαπατεῖται δημοσίευση εἰς αὐτοὺς και τὰ καταλληλα μέσα πρὸς αξιοπρεπῆ αὐτῶν συντήρησιν. Δυστυχῶς ἐν Ἑλλάδι οἱ μὲν διδασκάλοι λαν ζλίσχως, οἱ δὲ ιερεῖς οὐδαμῶς ἀνταμειθοῦται, ἀπέναντι τῶν ἀτρίμονων πόνων και μόχθων, εἰς οὓς κατὰ καθήκον διποθαλλοῦται. Τούτου ἔνεκα τὰ δύο ἐπαγγέλματα, ἢτοι τὸ διδασκαλικὸν και ιερατικὸν, ἐν φρεπεπε τὰ κατέχωσιν ἐν τῇ κοινωνίᾳ τὴν ὑψηλοτέραν θέσιν, ὡς ἐκ τοῦ ὑψηλοῦ σκοποῦ, δην ἐπιδιώκουσι, κατέχουσι τὴν εὐτελεστέραν. Λανευ τῆς εὑρέσεως τῶν μέσων πρὸς αξιοπρεπῆ συντήρησιν τῶν διδασκάλων και ιερέων, εἶναι ἀδύνατον νὰ εἴρωμεν καλοὺς διδασκάλους και μορφώσωμεν καλοὺς ιερεῖς, δυναμένους και θέλοντας νὰ ἐπιτελέσωσι πιστῶς και ἀκρίβως τὰ ὑψηλὰ αὐτῶν και τῇ πολιτείᾳ εὐεργετικῶτα παθήκοντα.

Δ') Νὰ προτραπῶσιν οἱ ἀρχούτες διψάδες ἐπιτηρῶσι

καὶ προστατεύωτι τὴν θρησκευτικὴν μόρφωσιν τῶν πολιτῶν.

α') Τυμωρούντες διὰ παύσεως πάντα διδόντα πολλούν της κατωτέρας, ἀλλὰ καὶ τῆς ἀνωτάτης ἐκπαιδεύσεως, διασθίδοντα ἀνείστικάς ἢ ἀντιγραπτικάς λέξεις, ἢ ὅπως δήποτε δικείοντα τὰς θρηγοευτικὰς τῶν νέων πεποιθήσεις.

β' Ἀπαγορεύοντες τὴν κυκλοφορίαν παντὸς ἀσε-
βοῦς βιβλίου ἢ ἐφημερίδος, ὑπεραπτούσας τὸ θρη-
σκευτικὸν συνάσθμα.

γ' Ἀπαγορεύοντες καὶ τιμωροῦντες αὐτηρῶς τὰς κατὰ τοῦ θείου ὄνθρακος γῇ κατὰ Ιερῶν προσώπων καὶ ἀντικειμένων ἐκορενδονιζομένας βλασφημίας, δι' ἣν ἐλλατοῦνται καὶ κατατρέφεται ὁ πρὸς αὐτὰ ὄφειλόμενος οεβασμός.

Αποροῦμεν, τῇ ἀλήθεᾳ, πῶς ή Πολιτεία, η φροντίζουσα περὶ τῆς τιμωρίας τῶν ύδριζόντων τὸ ὄνομα τοῦ ἐπιγείου βασιλέως, δὲν ἔφροντισε νὰ θέτῃ εἰς ἐφαρμογὴν καὶ τὸν νόμον περὶ τιμωρίας τῶν βλασφημούντων τὰ ύδριζόντων⁷ τὸ ὄνομα τοῦ ὑπερτάτου βασιλέως, τοῦ βασιλέως τῶν βασιλευόντων, τοῦ Δημούργου τοῦ παντός. Οὐ ύδριζων τὸ ὄνομα τοῦ Θεοῦ δεκνύει η̄ δτι δὲν πιστεύει εἰς Θεὸν, η̄ δτι δὲν φοβεῖται τὸν Θεὸν· δὲν-εμή πιστεύων η̄ μή φοβούμενος τὸν Θεόν, οὐδένα ἐπὶ τῆς γῆς οἴτε φοβεῖται οἴτε ἐντρέπεται, εἶναι δὲ ἔτοιμος νὰ διαπράξῃ πᾶν εἰδός κακουργήματος. Τὸν τοιοῦτον ἄνθρωπον πρέπει η̄ κοινωνία

νά... βρειλόσηται καὶ ἀποτροπίζεται, πρέπει νὰ καταδιώκη ὡς λισσαλέον κύνα, ἵνα μὴ δίξῃ τοὺς ήγιως ἔχοντας καὶ μεταδώσῃ εἰς αὐτοὺς τὸν ἴον τῆς γήικῆς διαφθορᾶς. Διὸ δικαίως καὶ ὁ Ἱερὸς Χρυσόστομος ἔλεγεν: "Οταν ἴδῃς τινὰ βλασφημοῦντα τὸ ἄνομα τοῦ Θεοῦ ᾿ράπισον αὐτοῦ τὴν ὄψιν, σύντριψον τὸ στόμιον. — Εἴ γάρ τὸν ἐπὶ γῆς βασιλέα τοὺς βλασφημοῦντας πολάκεσθι χρῆ, πολλῷ μαλλον τοὺς ἔκεινον (τὸν Θεὸν) ὑβρίζοντας. Κοινόν ἔστι τὸ ἔγκλημα, δημιστον τὸ ἀδίκημα, ἔεστιν ἔκάστι τῶν βουλευομένων κατηγορεῖν κτλ.» (῾Ομιλ. Α'. εἰς τοὺς ἀνδράντας).

Μόγον διὰ τοιούτων μέσων, κύριε συντάκτα τῆς "Αναπλάσεως", φρονώ, δυνάμεθα νὰ ἐπαναφέρωμεν εἰς τὴν θέσιν του τὸν ἐκτοπισθέντα σπόνδυλον, ἐφ' οὐ στηρίζεται ἄπαν τὸ ήθικὸν οἰκοδόμημα, ἡτοι μόνον διὰ τοιούτων μέσων δυνάμεθα ν' ἀναστείλωμεν τὴν ἡθικὴν ἐκλυσιν καὶ θεραπεύωμεν τὰ ἡθικὰ ἔλκη, ὡφῶν καταδιβρώσκεται ή γιμετέρα κοινωνία καὶ ἀτινακινδυνεύουσα νὰ μεταβληθῶσιν εἰς ἀθεράπευτον γάγγραιναν. Πάντα τὰ ἄλλα προτεινόμενα μέσα (οἷον ή παύσις τῆς τῶν βουλευτῶν ἐπεμβάσεως, ή ἀπαγόρευσις τῆς δόπλοφορίας κτλ.), δύσον καὶ ἀν περιστέλλωσι τὸ κακὸν, δὲν κατορθοῦσιν δῆλως νὰ ἀρωσιν αὐτὸν ὀλοσχερώς. Πρὸς τοῦτο χρείζονται ἥρωικάτερα μέτρα. Τὸ κακὸν πρέπει νὰ παταχθῇ εἰδὺς ἐν τῇ πρώτῃ αὐτοῦ Βλαστήσει. Πρέπει νὰ ἐκριζώσωμεν ἐκ τῆς καρδίας τῶν παιδῶν τὴν πρὸς τὸ κοκοποιεῖν τάξιν, η μᾶλλον πρέπει νὰ φροντίσωμεν διπλας μη ἐγερθῇ ἐν αὐτῇ κακοποιὸς τάσις. Τοῦτο δὲ κατορθοῦται μόνον διὰ καταλλήλου καλλιεργίας τῆς πρὸς τὸν Θεὸν καὶ τῆς πρὸς τὸν πλησίον ἀγάπης, τουτέστι διὰ καταλλήλου θρησκευτικῆς ἀγωγῆς, ἐνωρίς ἀρχομένης καὶ διηγησικῶς ἐπιβλεπομένης καὶ προστατευομένης.

Δεῦτε λαϊσπὸν πάντες καὶ γονεῖς, καὶ διδάσκαλοι
καὶ ἱερεῖς καὶ ἄρχοντες, μεταφέρωμεν εἰς τὴν θέσιν
ου τὸν ἀκρογωνιαῖον λίθον τῆς φρησκεί-
ας, οὐδὲν ἡμεῖς αὐτὸι κατὰ μικρὸν καὶ ἀνεπαισθήτως
μετεποίσαμεν, ἵνα μὴ καταρρεύσῃ τὸ ἐπ' αὐτοῦ σηριζόμε-
νον ἥθικὸν οἰκοδόμημα ταῖς ταφῶμεν πάντες ὑπὸ τὰ
πρεπταὶ αὐτοῦ οὐδὲ μόνον ἥθικῶς, ἀλλὰ καὶ ὑλικῶς,
ἵσιοί τις ἡ ὑλικὴ εὐημερία εἴνε ἀνατέσπασας ἀπὸ τῆς ἥθικῆς.

ΕΚ ΤΗΣ ΑΓΓΑ. ΕΦΗΕΡΙΔΟΣ
ΑΙΑΠΟΙΚΙΑΙΚΑΙ Η ΙΝΑΙΚΗ

Ἐγένετο συνεδρίασις τῆς Κυπριακῆς Ἐταιρίας
λίς τὰς 30 Ἰουλίου ὑπὸ τὴν προεδρείαν τοῦ
Σεΐρ Γεωργίου Βόβην κατὰ τὴν διοίκησιν της
Ι. Σπένσερ Ἐφόρος τῶν σχολείων ἐν Κύ-
πρῳ ὑπέβαλεν ἐνδιαφέρουσαν ἔκθεσιν τῆς ἐν τῇ
ἐποικίᾳ ταύτη δικαιετοῦς πείρας του. Ὁ Κος-

Σπένσερ ιδιαιτέραν ἐποίησατο μνείαν τοῦ Θερμοῦ πόλου τῶν Κυνηγιών ὅπως ἔξασφαλίσωσι καλὴν ἐκπαίδευσιν διὰ τὰ τέχνα των περιγράφει τὰς προσπαθείας αἵτινες συνήθως καταβάλλονται μὲ τὰ ἑλλιπῆ μέσα τῶν πρὸς ὑποσχρίξιν τοῦ σχολείου μᾶς κώμης. Η Κυνέρνησις ἀγορένη ὑπὸ τῆς ἀρχῆς τοῦ βοηθείας τοὺς ἔαυτὴν συντρέχοντας παρέσχεν ἐπιχορηγήσεις μόνον εἰς κώμας τῶν ὁπίσιων αἱ ἀρχαὶ κατέβαλον ὑπὲρ τὰς δυνάμεις των προσπαθείας νὰ δημιουργήσωσι θέσιν ἀξέιν τῆς βοηθείας τῆς Κυνερνήσεως διὰ τῆς σικεδομῆς σχολείου δι' ἐντοπίων συνθρομῶν. Διὰ τῆς ἀναπτύξεως τῆς παιδείας καὶ τὰ ἀγροτικὰ ἐγκλήματα ἀτινα νῦν δυτυγῶς συγκρότατα διαπράττονται δρεῖδουσι νὰ ἐλαττωθῶσι.

Ο λογαρίθμος Κένυον P. E. καὶ ὁ Κύριος Ἐδ. "Αλκιν Θερμῶς ἐπευθύνμησαν τὸ ἔγχον τοῦ Κου Σπένσερ ἐν σγέσει μετὰ τῆς ἐν Κύπρῳ ἐκπαίδευσεως ἐπαινέσαντες τὸ μέτρον καὶ τὴν υρίστιν του μεθ' ἡς διηρυμέτησε τὰ τῆς Χρισιανικῆς καὶ Μωαμεθανικῆς Σχολῆς. Ἀποσγών τοῦ προστηλυτισμοῦ ὁ Κος Σπένσερ ἐκτήσατο τὴν ἐμπισσύνην τοῦ λαοῦ καὶ τὴν ὑπόληψιν τοῦ Αρχιεπισκόπου καὶ τῶν ὑπ' αὐτὸν ὥς καὶ τῶν Ταύρων παρεκάπιων

Μετὰ τὸ τέλος τοῦ λόγου, τοῦ Κου Σπέντερ ὁ Σίρ Γεώργιος Βόεν εἶπεν ὅτι ἐπιδοκιμαζεῖ καθ' ἔλοχηληρίαν τὰς προσπαθείας "Αγγλιῶν τινῶν καὶ Ἀγγλίδων πρὸς βελτίωσιν τῆς καταστάσεως τοῦ Κυπριακοῦ λαοῦ. Ἐκ μόνης τῆς θέσεως τῆς ἐν τῇ Ιστορίᾳ ἡ Νήσος αἰξιῖ τὰς θερμοτέρας συμπαθείας ἡμῶν πρὸς τὸν λαόν της ὅσις ἐπὶ τρεῖς αιῶνας ὑπέει τὸν ζυγὸν τῆς Τουρκίας καὶ ὅσις ἐγκολούθησε νὰ ἐργάζηται ὑπὸ κακᾶς περισάσιες διότι ἐγκολούθουν νὰ ὕστεν Ὁθωμανοὶ ἀπήκοοι καὶ ἐνῷ ὁ κύριός της εἴνε ὁ Σουλτάνος, ἡ κυρέργησις τῆς νήσου ἐπὶ διάδεκα ἥδη ἐτηδιατελεῖ ὑπὸ τὴν διαχείρισιν τῆς Ανάστης. Πόσον ἐκπλήσσεται τις διὰ ὧς οἱ Κρήτες, οἱ γοιτιανοὶ τῆς Κύπρου—τὰ 3)4 τοῦ πληθυσμοῦ αὐτῆς—θερμῶς ποθεστεῖ τὴν μετὰ τοῦ Ἑλληνικοῦ βασιλείου ἔνωσίν των, προτιμῶντες ταύτην τῆς παρούσης καταστάσεώς των. Ἐξηρτήμενοι τῶν δημοσίων θέσεων εἰς τὴν Τουρκικὴν ὑπηρεσίαν δὲν ἔτυχον τοιούτων εἰς τὴν Βρεττανικὴν, ἐνῷ ἐκν̄ κυβερνῶνται ἐξ Ἀθηνῶν θέλει ἀνοίξεις κάθιον εἰς τοὺς υἱούς των ἐν τῷ σρατῷ καὶ εἰς τὴν δημοσίαν ὑπηρεσίαν, ἔνεκα τῆς ταυτότητος τῆς γλώσσης. Καίτοι ἡ Κυβερνητικής τῆς Α. Μεγαλειότητος ἔσχε τὴν πεῖραν τῶν Ιονίων νήσων, οὐδὲ ἐπ' ἐλάχισον φαίνεται διτεώρελγήθη ἐκ ταύτης, θέσασα τοὺς Κυπρίους διὰ τῆς Ἀγγλοτουρκικῆς συμβάσεως εἰς τοιαύτην θέσιν, ἐνῷ βεβαίως εἰ κύπριοι δὲν ἦξιον μόνον τὴν Ἀγγλικὴν προσασίαν, ἀλλὰ τὴν πλήρη ἀπόλαυσιν τῶν ἀγαθῶν τοῦ βρετανικοῦ πολιτισμοῦ. Τότε μόνον τὰ βρετανικὰ κεφάλαια ἥθελον ρένεσε εἰς τὴν Κύπρον καὶ ὥθησις ἥθελε δοθῆ εἰς τὴν ναυτιλίαν καὶ εἰς τὸ ἐμπόριον.

Κύριε Συντάκτα της Εγγένειας

Τί νὰ γίνεται ἀρά γε μία ἐπίχρυσος χαρτοθήκη, δι-
ὰ τὴν ὄποιαν εἰχάν ποτε συναχθῆ μερικά χρήματα δι-
ὰ νὰ καλλιτεχνηθῇ καὶ δοθῇ εἰς τὸν διάδοχον Κων-
σταντίνον ἐπὶ τοῖς γάμοις του, ἐγκλείσουσα χάρτας
τῶν ἐπαρχιῶν τῆς Κύπρου; Ἰσως ἀκόμη δὲν ἐνθυ-
μήθητε τί ἔννοια· καὶ ἔχετε δίλαιον ἔκτοτε καὶ δ
νίδις τοῦ βασιλέως, χάριτι θείᾳ, ἐνομφεύθῃ καὶ πρό-
κειται περὶ τοῦ εὐελπίδος ἐγγόνις τε· βλέπετε διτὶ ἀ-
νακινῶ πράγματα· ἵκανως παλαιι· ἀλλ᾽ ἐξ δοσῶν ἡπέ-
μηνος θὰ σᾶς ἐπανῆλθεν εἰς τὴν μνῆμην τὸ περιλα-
λητόν ποτε δώρον ἐκείνο τῆς Κύπρου.

Μή φοβεσθε. Δέν πρόκειται τώρα νὰ γνωμάτευσις κ' ἐγώ περὶ τῶν χρυσῶν ή ἀργυρῶν τε ῥάβδων, η νὰ λύσω τὸ ἀλυτὸν πρόβλημα πᾶς θά, κρεμάζεται δὲ τεράξιος ἑκατόντα πίνακε, (διὸ δὲ ἔπειταν ἔσως νὰ ζει- λωμενού διμοῦ καὶ ἔνα τρίγυρο). οὐδὲ κανονὶς τοῦ

εἶτα τὴν ἀρχὴν δισκούσιν ἐφέτερην εἰς τὸ ίδιο γραμματικόν τοιούτος γέρεται. Ήδη τὰ πάντα σύγχρονα ἔτηζενται ὡρίων καὶ περιγράμματα καταλλήλων. Εν μόνον ἐπιτάσσεις ἐνγράμμην καὶ τοῦτο θέλω νὰ τὰς ἐνθυμίω, οὐτε ἀκόμη θὲν ἐδύνη.

3

ΑΙΑΦΩΡΑ.

Ἐν ἀγνοίᾳ τῶν οἱ γωρικοὶ πάσχουσι
ποιλάνις ἐν μεταβοτικῶν ἀσθενειῶν, τὰς
ὅποιας οὐδὲ φαντάζονται καν τοιαύτας,
οὐδὲ σπεύδουσιν ἐγκαίρως εἰς τοὺς ιατρούς,
οὕτω δὲ τὸ κακὸν προγωρεῖ. Εἰς τινα γω-
ρια τῆς ἐπαργυρίας μας μετεδοθησαν τὰ
συφιλιτικὰ νοσήματα, ἐξ ὧν εἴδομέν τινας
πάσχοντας, λίγην ἄλλως γρηγοροῦθεις, εἰς
οὓς μετεδόθη βεβαίως τὸ νόσημα παρ'
ἄλλων παθόντων. Συνιστῶμεν εἰς τοὺς
γωρικοὺς νὰ σπεύδωσιν ἀμέσως νὰ εἴδο-
ποιῶσι τιὺς ιατρούς ὅπως ἡρφῆ πρόνοια καὶ
να μὴ θεωρῶσι τὰ σπυριὰ ἔκεινα ως ἀ-
πλᾶ μιμιτζα, διότι ή παραμέλησοις
των φέρει ποὺς κακὰ ἀποτελέσματα.

* * *

Η «Φωνή τῆς Κύπρου» καταγγέλλει τὴν «Σάλπιγγα», ἐν «ἐπιθεωρήσει τοῦ ἐγγυωρίου τύπου», (κατακρίσει δηλ. τῶν ἄλιων ἐφημερίδων) ὅτι «ἀποφαίνεται ὅτι πρέπει νὰ ἐπιβάλιωνται αὐτηροὶ ποινai εἰς τοὺς κατηγορουμένους καὶ ὅταν αἱ μαρτυρίαι ὑπὲν ἀντιφατικαὶ, διὰ νὰ περιορισθῶσι τὰ ἔγκληματα». Άγνοοῦμεν ποῦ καὶ πότε ἐγράφη ἐν τῇ «Σάλπιγγi» μία τοιαύτη ἴδεα καὶ παρακαλοῦμεν τὸν ἀρθρογράφον ἐπιθεωρητὴν νὰ μᾶς τῷ ἀποδειξῃ ἐκτενέστερον, ἄλλως οὐδὲν ἔχομεν νὰ ἀντιτάτωμεν εἰς ἐμπαθεῖς καὶ μὴ λογικαὶ συζητήσεις. Οἱ λογικῶς συζητῶν ἡμέναι περίοδον πρὸς περίοδον, αὐτοῖς λέξει τὰ γραφόμενα καὶ συζητεῖ, ἀντικρούει, ἀνατρεῖ κ. λ. ὃν πλάττει ἴδικας του λέξεις ἐξ ἀτελοῦς ἀντιλήψεως τῶν γραφομένων καὶ ἐπ' αὐτῶν θεμελιοῖς τὴν ἴδικήν του σοφίαν.

3

Διὰ τοῦ παρελθόντος Αὐστριακοῦ ἀφί-
κετο ὁ πανοσιὸν. κ. Γεράσιμος Ι. Κυκκώ-
της. Τέσσαρες τῶν πατέρων τῆς Μονῆς
Κύκκου κατθλού εἰς Λάρνακα πρὸς ύπο-
δογήν αὐτοῦ. Διὰ τοῦ αὐτοῦ Αὐστριακοῦ

ἐπανέκαμψεν ἐξ Ἀθηνῶν ὁ κ. Ι Οἰκονόμιδης, φέρων ἡδη τὸ ἐνδεικτικὸν τῶν πρὸ τοῦ ἀρείου Ηάγου ἔξετάπεών του, ὅπερ ἐθεωρήθη ἀναγκαῖον ὑπὸ τοῦ Ἀρχιδικαστοῦ ὅπως τῷ δοθῇ ἡ ἀδεια τοῦ ἐπαγγελλεσθαι τὸν ἐικρύσσον.

«ΑΝΑΠΛΑΣΙΣ»

Περιεχόμενα τοῦ 55 ἀριθμοῦ.

Ζήκου Ρίωση Μελέτη Β'. Περὶ χριστιανικοῦ θεῖαρος.—
Αναπλαστικὴ μελέται, Α'. ὑπὸ Κ. Διαλειτουργῶν.—Η γράφη
ποῦ κατατεῖται; ποίημα ὑπὸ Κ. Διαλειτουργῶν.—Ο ιερεὺς, Β'. ὑ-
πὸ Θ. Γελανοῦ.—Μία ἐμμική ἐν Τεργέστῃ. Λόγος τοῦ κ.
Ι. Συκαλτεσσούνη, κατὰ μετάρρασιν ἐκ τοῦ Ἰταλικοῦ ὑπὸ Θ.
Κέντη.—Ἀπάντησις εἰς τὴν λατινικὴν «Ἀνατολὴν» τὴν
ἐν Σύρῳ ἐλληνιστὶ ἐκδιδούμενην, ἀνταπόκρισις ἐκ Πετρου-
πόλεως, ὑπὸ Κ.—Πρέπει νὰ ἔννοιῃ τις θεῖα λέγονται καὶ ψά-
λλονται ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ.—διδούσιοργία.—Κανονισμὸς τῶν
συνεδριῶν τοῦ Συλλόγου.—Θρησκευτικὴ κίνησις.—Δεκτί-
ον διδούσιοργία.

«ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΓΕΩΓΡΑΦΙΑ»

Hegesimónēra τοῦ θεού σου.

Ιερί τῶν γημικῶν λαπτευάστων.—Τεγνιτὴ καρποφόρια τῆς ὀμπέλου.—Τὰ φύδη καὶ αἱ φύδαι.—Ἡ κομμιώσις τῆς ροδακινέάς.—Μεσσα ἡ ἀβυσσινιανή.—Ἡ ἀπεπικήρωσις τῶν βυζίων.—Πτηνοτροχιακά.—Ἡ ἱππωνική σόδροφα.—Συνέπειαι τοῦ νεού φόρου ἐπὶ τῆς ορθιότητος ἐν Γαλιλίᾳ.—Καταρροφή τῶν περιστίτων τῶν φυτῶν.—Νέα γρήσιετῆς ἀσθέτου.—Ἀληγορικά—Διάξερα.—Ἐμπειρικά.

«ПРОМΗСЕУС»

Περιεχόμενα τοῦ 30 ἀριθμοῦ

Τὸ ἀργελικὸν πεδίον καὶ τὰ θέατρα αὐτοῦ ὑπὸ Κ. Μητσο-
πόλεων.—Περὶ ἐμβολιασμοῦ τῶν ὑπωρεφόρων δένδρων καὶ
τῆς ἀμπελου ὑπὸ Συπρίδωνος Χαστώτου.—Τιθείσας ἡ θήλαισις
τῶν βρετῶν ὑπὸ Λ. Δ. Χρίστοδητος.—Ἡ μουσικὴ τῶν δύσμανων
μεστικὸν διάγραμμα, συνηγήσεις καὶ ἀρμονικοῖ τόνοι, σχέσις
μεταξὺ φωτὸς καὶ ἥχου· τὸ φῶς εἶνε ὁ ἥχος τοῦ αἰθέρφος-
ἀναλογίας μεταξὺ τόνων καὶ γραμμάτων, ὑπὸ Κ. Δ. Ζέγγε-
λη. —Μικραὶ εἰδήσεις.

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑ.

-:-080:-

Η' δευτέρα Αύγουστου η δρισθεῖτα ως ἡμέρα καθ' ἥν δῆθεν ὁ πρίγκιψ Φερδινάνδος τῆς Βουλγαρίας οὐδὲ ἀνηγορεύετο βασιλεὺς τῆς ἀνεξήρτητου Βουλγαρίας καὶ Ρωμυλίας παρῃλήθε, καὶ τὸ πραξικόπημα τοῦτο ἀνεβλήθη δι' αἰσιωτέρου καιρὸν. ἀρχεσθέντων τῶν Βουλγάρων εἰς τὴν ἐπιτυχίαν τῆς ἐκδόσεως τῶν βερατίων τῶν βουλγάρων ἐπισκόπων. Κατόπιν τῆς ἐντόνου κατὰ παρρησιαστικῆς διαμαρτηρήσεως καὶ παραιτήσεως τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου ἡ Πύλη ἔπειρψε δύο τακρίρια εἰς τὰ Πατριαρχεῖα δικαιολογοῦσα τὴν ἔκδοσιν τῶν βερατίων, ὅτι καὶ ἀλλοτε ἔξεδίδοντο τοιαῦτα καὶ προτρέπουσα τὸν Πατριάρχην νὰ ἀποσύρῃ τὴν παραιτησίν του ἀλλ' ὁ Πατριάρχης ἀπήντησεν ὅτι, ἐπειδὴ δὲν αἴρονται ἀλλ' ὑρίσταται οἱ λόγοι δι' εὑρίσκου παρηγήθη, ἐμμένει εἰς τὴν παραιτησίν του. Τὸ ζήτημα τοῦτο διὰ τῆς παραιτήσεως τοῦ Πατριάρχου κατατάσπιστυδιον, διότι δύσκολον εἶναι νὰ εύρεθῇ καὶ δευθῆ ἄλλος τὴν θέσιν, ἐν τοικύτη δυσχερεῖ καταξάσσει τῆς Εκκλησίας.—Οἱ τρομεροὶ ἔξοπλισμοὶ τῆς Ρωσίας καὶ αἱ αὐξουσιαι ὄλονεν στρατιωτικαὶ παρασκευαι ἐμβάλλουσι τοὺς πάντας εἰς ἀνησυχίας, ὃ δὲ Γουλλάλελμος προτίθεται, καθὼς λέγεται κατὰ τὸ εἰς Πετρουπόλιν ταξειδιόν του νὰ ζητήσῃ τὴν συμμαχίαν, ἢ ταῦλάχιστον τὴν εὐθύνην τοῦ Καζακοῦ γενικοῦ στρατηγοῦ.

χρονισθή ἡ πρότασις ὑπὸ τῆς Γαλλίας καὶ Ρωσσίας τότε μεγάλα προβλέπονται ὅτι θὰ διαδραματισθῶσιν ἐν τῇ εὐρωπαϊκῇ ἥπειρῳ.

ΔΙΑΦΟΡΟΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ

Ἡ εἰδησίς, ἦρ. ἐδησιεύσαμεν πρότιων ἡμερών περὶ τῆς πιθανῆς μεταβάσεως Γουλιέλμου τοῦ Β'. εἰς Γαλλίαν ἐπιθετιοῦται καὶ παρὰ τοῦ «Αἰδωρος» τῶν Παρισίων. Οἱ αὐτοχρήτωρι υκοπεῖ τὰ ἐπισκεψθῆ τὸν Παρισίους εὐθὺς, ὡς ἐρροήσῃ ὅτι ἡ κοινὴ γνώμη ἐν Γαλλίᾳ δὲρ θὰ εἴραι διαρ δυσμενής εἰς τοῦτο.

— "Αμα τῇ ἐπιστροφῇ τοῦ πρήγματος Φερδινάνδου, ἵτις θὰ σημπέσῃ πρὸς τὴν ἑτέτειρον τῇς ἐπὶ τοῦ θρόνου ἀραβάσεως του, θὰ ληρθῶτι πειθαρχικὰ μέτρα κατὰ τῶν ἀξιωματικῶν τῶν ἀραιεμιγμένων εἰς τὴν ὑπόθεσιν τοῦ Παριτία. Λέγεται, διτὶ θ' ἄφαιρεθῇ ἀπὸ τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ ἡ διοί-
κησις στρατιωτικοῦ τιοις σώματος.

—Τη παρείθιοντη Ηέριπη γένια συγιπλοκήν ἐγέρετο μεταξὺ τῶν στρατῶν Βονατεμάλας καὶ Σαρσαλβάτωρος ἐπὶ τῷ ὄχθων τῆς λίμνης Σαλέ εἰς ἀπόστασιν μιλίων τετράντα πέντε τοῦ Ἀματιτλάν, πόλεως ἀπεγχόνσης ἀπὸ τῆς Ηρωτευούσης Γονατεμάλας μόδις πέντε χιλιόμετρα. Ο τακτικὸς στρατὸς τοῦ Προέδρου τῆς Γονατεμάλας στρατηγοῦ Βαρθόληα ἀνήρχετο εἰς 5000 ἄρδας, δὲ στρατὸς τοῦ Σαρσαλβάτωρος εἰς 2000 καὶ δύως μετὰ πεντάρων μάχην δ στρατὸς τῆς Γονατεμάλας ἤγαγκάσθην τὰ τραπῆντα εἰς φυγὴν καταδιπών ἐπὶ τοῦ πεδίου τῆς μάχης ἅπαν τὸ πολεμικὸν θλικόν. Κατὰ τὴν μάχην ταύτην ἐκ μὲν τοῦ στρατοῦ τῆς Γονατεμάλας ἐτρυμματίσθησαν 30 ἐκ δὲ τοῦ στρατοῦ Σαρσαλβάτωρος 200. Πρέπει νὰ προσθέσωμεν διὰ διαταγῆς τοῦ Προέδρου τῆς Δημοκρατίας τοῦ Σαρσαλβάτωρος στρατηγοῦ Ἐισέτα δ στρατὸς τῆς Δημορκατίας ταύτης, καίπερ εὑρισκόμενος ἐπὶ τοῦ Γονατεμαλικοῦ ἑδάφους δὲν ἐπιτίθεται κατὰ τῷ ἔραρτλω.

—Σήμερον ἀποστέλλεται εἰς τὴν Ὑψ.
Πύλην πρὸς τὴν Α. Ε. τὸν ἐπὶ τῆς δικαι-
ούσυνης καὶ τῷ θρησκευμάτων ὑπουργὸν
Ριζᾶ πασσᾶρ, ἡ ἀπάντησις πρὸς τοὺς δύο
τελευταίους κυβερνητικοὺς τῆς Α. Ε. τε-
σκερέδες περὶ τῶν γνωστῶν ἐκκλησιαστι-
κῶν ὑποθέσεων. Τῷ ἐν λόγῳ τεσκερέδων
γραφέτων πρὸς τὸν Πατριάρχην, ἀπαντᾷ
εἰς αὐτοὺς ἡ Α. Θ. Παραγιότης, κατὰ δὲ
τὰς ἴμετέρους π.ληροφορίας τὸ σικεπέρασμα
τῆς πατριαρχικῆς ἀπαντήσεως εἰραι δι
τῶν λόγων τῶν προκαλεσάντων τὴν παρα-
τημήν τοῦ πατριάρχον ἔφισταμένων, παρα-
καλεῖται ἡ αὐτοκρατορικὴ κυβερνησίς νὰ
εὑδοκήσῃ νὰ ἄρῃ αὐτοὺς, οὓς γιρούμενον,
τότε μόνον ἔσται αὐτῷ δυνατή ἡ ἐπανάλιγμ-
των πατριαρχικῶν αὐτοῦ καθηκόντων.

—Τηλεγράφημα τοῦ «Χρόνου» τῷρ Πα-
σιοῖσιν λέγει ότι ἐνθῇ δὲ Αὐτοκράτωρ Γου-
λιέλμος κατήρχετο τὴν παρεθίθεσσαν Πέμ-
πτην τῆς ἀμαξοποιίας ἵνα ἐπισκεφθῇ τὸν
αγάντιθμον τοῦ Περινιούθ, η ἀμάξα, ητίς
μελλεῖ νὰ φέρῃ αὐτὸν, ἐπροχώρησε τόσον
ὅστε δλίγον δεῖται νὰ τὸν κατασυρτούσῃ.
Ο αὐτοκράτωρ ἐσώθη ἐν στερψὶ μέρει τῆς
δοῦ.

Ο ΓΑΜΟΣ ΑΛΛΟΤΕ ΚΑΙ Ο ΓΑΜΟΣ ΣΗΜΕΡΟΝ

(Ἐκ τῆς Ἀπαλίγγειας...)

Αλλοτε δέ θέλων νῦν νυμφευθῆ νέος ἐπηγρίακε τὸν πα-
έρχα τῆς ἐκλεκτῆς του καὶ μετὰ σεβασμού ὑπεδεικνυεν αὐ-
τῷ, οὗτοι ποθῶν νῦν γίνη μίσι του ζητεῖ τὴν θυγατέρα του.
τὸ γάμον καὶ τὴν εὐχὴν τῶν γονέων της, ἐπιλέγων ὑπε-
τράχιως, οὗτοι—περὶ τῆς εὐτυχίας τῆς κόρης, ἀς μείνωσιν
τούς οἱ γονεῖς διότι διὸ τῆς ἀδέκουσας ἐσχατίας καὶ τοῦ ἁμ-

τίμου ἐπιχρήματός του δύναμαι νὰ τὴν ζήσω». Ο πενθέρος τότε κατά καθηκον πατέρος βεβαίως μενος περὶ τῆς ἀληθείας των λεγομένων τοῦ μνηστῆρος, ἔριει αὐτὸν εἰς τὸ μέτωπον καὶ—«Δέξε τὴν κόρην μου, ἢν ἀνέμεινεν ἡ μήτηρ τῆς σικυράνη, φιλόπονον καὶ σικυρόν, ὡς σύζυγην σου, τῷ ἀπῆκτα. Αὖτε πρὸς τούτοις οὐδὲ δύναμαι οὐδὲ πρέπει αὐτῆς μετέτης εὐγῆς τῶν γονέων τῆς καὶ τῆς εὐλογίας τοῦ παντάχοῦ παρόντος καὶ τὰ πάντα πληρούμενος». Καὶ ὁ γάμος τότε ἥτο εὐλογημένος παρὰ τῷ Θεῷ.

‘Αλλὰ σήμερον ὁ νέος δὲν ζητεῖ νὰ νυμφευθῇ, δὲν θέλει νὰ κάμη γάμον εὐγῆς τοῦ Θεοῦ διὰ νὰ εὐτυχήσῃ, ἐποφθαλμαῖ προστὰ καὶ σὺγι σύζυγον. Εἶναι εἴδος λωποδύτου, χλέπτοντος ὅπως ἐκεῖνος διὰ τοῦ «πορτοφόλιον», τὸν διαβάτην, οὗτος διὰ τοῦ γάμου τὸν πενθέρον του, διτις ὑπανδρεύων τέλος τηρ κόρην του, εὔχεται μὲν ἀπὸ καρδίας τὰ τέκνα του, ἀλλὰ συγχρόνως τῷ δικρέψει στεναγμὸς, ἀναμιμησούμενος ἀκούσιας τὴν ἀγωνίαν, ἢν ὑπέστη ὁ πατορίθητος τὸν γάμον, καὶ τὴν ἀραιάμαξην. Καὶ ίδου διὰ τοῦ ἐξ ὑπαρχῆς τούτου εἰσέρχεται σκιὰ πικρίας εἰς τὸν νέον σίκου, ἡτις βαθυτέρων διὰ τῆς ἀναμνήσεως αὐξάνει, γεννᾷ σκάνδαλα. Καὶ ίδου ὁ γάμος τῆς κατάρας.

‘Αφ’ ἔτέρου ὡς πρὸς τὴν νύμφην. ‘Αλλοτε ἡ νύμφη πρὸ τῆς θύρας τοῦ σίκου, εἰς ὃν μετέβαινε νὰ γίνη σίκοδέσποινα καὶ βασιλίσσα πλέον, μετὰ τὴν ἐπ’ ἐκκλησίας τέλεσιν τοῦ μυστηρίου τοῦ γάμου, ἵστητο καὶ φίτουσα ἐστόρπα κατὰ τὸ θύμιον εἰς τὴν αὐλὴν ἐν ρόδιοι. Μειδιώσα δὲ συγχρόνως μεθ ὑπερηφανείας, ὑπεδείκνυε διὰ μὲν τοῦ ἐρυθροῦ χρώματος τῶν σπειρίων,—ὅπερ χρώμα, κατὰ τὴν γλώσσαν ποιητῶν, εἶναι τὸ σύμβολον τῆς ἡρακλέας καὶ τῆς εὐφροσύνης,—διὰ καὶ «ἐγὼ ἡ νύμφη ἔρχομαι νὰ φέρω εἰς τὸν νέον σίκου τὴν χαρὰν καὶ τὴν εὐφροσύνην», διὰ δὲ τῆς πληθύος, ἀφθονίας καὶ μεθοδικῆς τακτοποίησεως τῶν σπειρίων, διὰ «ὑπόσχομαι ἐπίσης διὰ τῆς σίκονομίας, τῆς ἐργασίας καὶ τῆς σίκονοροσύνης νὰ φέρω τὴν ἀφθονίαν». Μετὰ τὴν ὑπέρσχεσιν καὶ τὸ παρθενικὸν μειδίαμά της ἐφίλει τὴν γεῖρα ἀπάντων τῶν συμπεθέρων, εὐχωρίων αὐτῆς, καὶ εἰσήρχετο εἰς τὸν νυμφικὸν θάλαμον. Τότε τὰ Χερουβεῖμα ἔψαλλον καὶ—Θεὸς ηδύλγει τὸν νέον Ἀβραμιάτον σίκου, διτις ἔξη εὐτυχῆς ισοδιας, διότι ἐγένετο γάμος εὐχῆς.

‘Αλλὰ σήμερον ἡ νύμφη μετὰ τὴν τελετὴν τοῦ γάμου, μεταβαίνουσα εἰς τὸν νέον σίκου της, ἀντὶ νὰ ρίψῃ τὸ ἔμβλημα τῆς χαρᾶς, εὐφροσύνης, ἀφθονίας, ρίπτει εἰς τὴν αὐλὴν—ἐπειδὴ δὲ γάμος προῆλθεν ἐκ συμφέροντος καὶ ὑπολογισμῶν καὶ οὐχι, ὡς δὲ προορισμός του, ἐκ καθαρᾶς ἀγάπης καὶ εἰλικρινείας—ἐν μῆλον... τὸ μῆλον τῆς “Ἐριδος”. Καὶ ίδου ἀπὸ τῆς πρώτης τοῦ γάμου ήμέρας δὲ κλονισμός. Καὶ ίδου γάμος κατάρας.

Μὲ δὲλλας λέξεις γα μερὸς καὶ νύ μη, ἀποσπώμενα τῶν πατρικῶν σίκου, κατήτηκον δὲλλοτε μελισσῶν, ὡς τῶν τῶν γονέων των, ἐνὶ σήμερον εἰς νυμφεύμενοι καταρτίζουν φωλαίνεν ἐξαγριούμενων ἐν πρώτῃ ἐμφανίσει καὶ τῆς ἀπλουστέρας ἐκ τῶν ἀναποφεύκτων, ἐν τῷ βίῳ καθ’ ἐκάστην συμβαινουσῶν, στενοχωριῶν, συντελουντων κυρίως εἰς τὴν ἐπαυξήσην τῆς ἐξαγριώσεως; καὶ τῶν ἀπροσκλήτων πάντοτε συγγενῶν, νομιζόντων καθηκον τὴν ἐπέμβασιν, η τῶν οἰονεὶς οἰκογενειακῶν φίλων, ἐκ κουφότητος, συμφέροντος η καὶ πλαγίων ὑλικῶν σκοπῶν καὶ ὑποδυνατῶν τὴν πυρκαϊάν, ἔως εὖ ἔρχεται τὸ προκαλούμενον κακόν, η ρῆτις.

‘Ιδού θοιπόν καὶ δέ κύριος λόγος, δι’ οὐδὲλλοτε δὲ γάμος ὡς προγματικὸς καὶ εἰλικρινής ητο ισόδιος συμβίωσις. Τό δὲ σπάνιον ἀπροσδόκητον ἐπροσένει φρίκην καὶ αἰθησίου εἰς τὴν κοινωνίαν, ἐνῷ σήμερον δὲ γάμος εἶναι παραμονὴ διακούσιον, η ἀρχὴ πλήξεως, θνως τοὺς καμνομένους καὶ λιλούς δύο ὑπολογισμῶν πλέον.

‘Ἐκ τούτου καὶ τὸ διλειθιώτερον κακόν, η δυσκολία τῶν γάμων, διατάξοντος ἐκάστου πλέον, ἐνῷ δὲ εὐκόλια τῶν γάμων εἶναι μία τῶν βάσεων τῆς εὐτυχίας τῶν κοινωνῶν καὶ συνεπῶς ίδεν δὲ ὑπερηλικιότης τῆς παρθένου καὶ η καταδίκη τοῦ ἀγδρὸς εἰς πλείστα δύο ὡς ἐκ τῆς ἀγαμίας.

Φαλέζ.

ΑΙΝΙΓΜΑ 52ον

‘Ἐγ’ δικερ πρώγεις δύναμαι νὰ κάμω νὰ σε φάγη καὶ δικερ πίνεις φίλε μου, μὲ τοὺς γεκρόδους νὰ πάγη. ‘Εγώ τὰ δρη δύναμαι ‘ε τὸν σίκον σου νὰ φέρω καὶ δὲλλα τὰ δρη πράγματα έξω νὰ μεταφέρω. Σδο δίδω δρον πρόσεχε πλήν νὰ μου κακής δροκον καὶ μή ζητης δὲλλα πολλά, θά πρέπειντουν κάρογ.

ΠΡΟΒΛΗΜΑ 15ον

Τρεις φίλοι κρατοῦντες εἰς κείρας δὲν καλάθιον μῆλα μετέβησαν εἰς ἐσοχήν τινα καὶ πεσόντες ἐκαιρούμενον ὑπὸ τὴν γλυκεῖαν τοῦ Ζεφύρου αὔραν. Σηκωθεὶς δὲ εἰς ἐξ αὐτῶν ἐ-

λκεῖ τὸ διὸ τὸν τρίτον ἐπ τῶν μῆλων σηκωθεὶς ὑπὸ τὸ ἄλλος ἔλκει τὸ διὸ τὸν τρίτον ἐπ τῶν μεγάντων σηκωθεὶς ἐπίσης καὶ ὁ τελευταῖος ἔλκει τὸ διὸ τὸν τρίτον ἐπ τῶν ἀπολειμένων. Σηκωθεῖτες ἐπειτα δρῦν καὶ οἱ τρεῖς διεμειράσθησαν ἐπ τῶν μῆλων δικαίως νὰ περισσεύσῃ εἰδέν. Ο ἀριθμὸς τῶν μῆλων δὲν ὑπερέβη τὰ 100· πάσσος ητο;

V R ΚΥΒΕΡΝΗΤΙΚΗ ΑΓΓΕΛΙΑ.

Η ΕΝ ΚΥΠΡΟ: ΣΠΟΓΓΑΛΙΕΙΑ.

‘Η Αὐτοῦ Ἐξοχότης ὁ Μέγας· ‘Αριθμὸς ἡς ἐπιθυμεῖ νὰ κοινοποιηθῇ πρὸς πληροφορίαν πάντων, διτις διὰ τοῦ Νομοθετικοῦ Σώματος τῆς Κύπρου κατὰ τὴν παρελθούσαν σύνοδον καὶ ἐπιγραφομένου «Περὶ Λήψεως προνοίας διὰ τὴν καλλιτέραν διακανόνησιν τῆς Σπογγαλείας» παρέγεται τῇ Αὐτοῦ Εξοχότητι η ἔξουσία νὰ γοργῇ εἰς σίνδηποτε πρόσωπον η σῶμα τὴν ἀποκλεισικὴν δίδειν η προνόμιον τοῦ ἀλιεύεν σπόργυνος κατὰ τὰς ἀκτὰς τῆς Κύπρου η οἰσοδήποτε ὠρισμένον μέρος αὐτῶν, ἐπὶ πληρωμῇ τοιούτου ποσοῦ καὶ ἐπὶ τοιούτοις δροῖς, εἰς Σκηνοφωνίαν, τῶν ἀδειῶν η ἐκχωρήσεων περγούμενων ἐπὶ περίσδον ἐτῶν μὴ ὑπερβαίνοντων τὸ δέκα.

‘Ο Αρχιγραμματεὺς τῆς Κυβερνήσεως θά ηνοι εἴτε δειπνός νὰ δεχθῇ προσφοράς διὰ τὴν γοργίαν τοιούτου ἀποκλειτικοῦ προνομίου, οἷον τὸ διώτερό πλανητικόν, μέγιρι τῆς 12ης π. μ. τῆς 1ης Δεκεμβρίου 1890.

Αἱ προσφοραὶ δέονται να δρίζωσι τὴν ἔκτασιν τῆς παραλίας, δι’ ην ζητεῖται η ἐκχωρητικής, τὸν ἀριθμὸν τῶν ἐτῶν, δι’ ἀ επιδιώκεται η λῆψις τοῦ προνομίου, τὸ ποσὸν τῆς γενητομένης πληρωμῆς, ἐν η περιπτώσει τοιούτου προνόμιον θά ἐχοργεῖτο, καὶ τὸν τρόπον τῆς ἀλιείας, οὐ πρόκειται νὰ γείνῃ χρῆσις.

Ο προνοιαὶ πλήγητης προσκληθήσεται νὰ δώσῃ ἀνάλογον δισφάλειαν διὰ τὴν προσήκουσαν ἐκπλήρωσιν τῶν τῆς ἀδείας η ἐκχωρήσεως.

Πλειότεραι πληροφορίαι δύνανται νὰ ληρθῶσιν ἐπ’ αἰτήσει πρὸς τὸν Αρχιγραμματεὺς τῆς Κυβερνήσεως ἐν Λευκωσίᾳ.

Κατ’ Εγτολήν τῆς Αὐτοῦ Εξοχότητος,

Α. Φ. Γ. ΛΩ,
Προσωρινὸς Αρχιγραμματεὺς

τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐπὶ τοῦ Τριώδους τῇ 31η Ιουλίου 1890.

ΕΜΠΙΟΡΙΚΑ.

Κρατία α. ποιότητος γρ.	230—245
δευτέρας ποιότητος	210—225
“ Εύνισμένα ”	160—180
ρακή σούμια 19 βαθ. η δικ. παρ.	76
ἀλευρα τῆς Ανατολῆς δ σάκκος γρ.	115—120
σίνος τὸ κόλλον	18—22
κριθή	9—11
“Οροδος”	13—14
χρούμπια εἰς τὰς ἀποθήκας	90—92
τὸ καλεπικὸν καντάρι.	

ΕΙΔΑΟΠΟΙΗΣΕΙΣ

‘Ο κ. Βασιλείος Θεοφανίδης ἐλαβεν ἐσχάτιας ἐξ Ἀγγλίας καὶ θα λαμβάνης μεγάλην ποσότητα. “Ετι δέ δύκαται νὰ σέρη διαφόρων εἰδῶν φλανέλλας, λινά, κολάρα, λαιμοδέτας, υποκάμιτα, σινδόνια ἔτοιμα καὶ μή, κατ’ ἐκλογήν καὶ εἰς εἰν μέγεθος ἀποτετελεστος, γειρόμακτρα, τραπεζομάνδυλα, καὶ θλαβάνης τὰς σινικίας ἀναγκαῖα. Εἰς τοὺς βουλομένους φύδιδει διὰ τὸν πάσσον πληροφορίαν.

τιμᾶς τῶν ιδίων ἐργοσατῶν δίδειν τὰ λαμβάνης μη, ἐποίμους ἐνδυμασίας καὶ μή, εἰς μικρὰν η μεγάλην ποσότητα. “Ετι δέ δύκαται νὰ σέρη διαφόρων εἰδῶν φλανέλλας, λινά, κολάρα, λαιμοδέτας, υποκάμιτα, σινδόνια ἔτοιμα καὶ μή, κατ’ ἐκλογήν καὶ εἰς εἰν μέγεθος ἀποτετελεστος, γειρόμακτρα, τραπεζομάνδυλα, καὶ θλαβάνης τὰς σινικίας ἀναγκαῖα. Εἰς τοὺς βουλομένους φύδιδει διὰ τὸν πάσσον πληροφορίαν.

Τὰ ἀντικρὺ τοῦ Τζαμίου τρία μαγαζεῖα τῆς Εκκλ